॥ ४० ॥

विदूषकः । भो न दृश्यत एवैषा । किंतु तस्याः सदृशमनुरागं प्रेक्ष्य शक्यं खल्वाशाबन्धेनात्मानं धारयितुं ।

विदूषकः । यथा परिक्षीयमानैरङ्गैः शोभसे तथाप्सरोभिः समागमं ते प्रेक्षे ।

विदूषकः । नान्यथा ब्राह्मणास्य वचनं भवति ।

उर्वशी । सखि रोचते मे ऽयं मुक्ताभरणभूषितो नीलांशुकपरिग्रहो ऽभिसारिकावेशः ।

चित्रलेखा । नास्ति मे वाग्विभवः प्रशंसितुं । इदं तु चिन्तयामि । अपि नामाहमेव पुरूरवा भवेयमिति ।

॥ ४१ ॥

उर्वशी । सखि असमर्था खल्वहं । त्वमानय तं शीघ्रं नय मां तस्य वा सुभगस्य वसतिं ।

चित्रलेखा । ननु प्रतिबिम्बितमिव यामिनीयमुनायां कैलाशशिखरं सश्रीकं ते प्रियस्य भवनमुपगते स्वः ।

उर्वशी । तेन हि प्रभावेन जानीहि कुत्र स मे हृदयचौरः किंवानुतिष्ठतीति ।

चित्रलेखा । भवतु । क्रीडिष्यामि तावदेनया सह । सखि दृष्टो मया । उपभोगक्षमे ऽवकाशे मनोरथलब्धं प्रियासमागमसुखमनुभवंस्तिष्ठति ।

उर्वशी । अपेहि । हृदयं मे न प्रत्येति । सखि चित्रलेखे